

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Katharina Fritsch, *Zwei Männer / Two Men*, 2019.
Πολυεστέρας, χρώμα, 179 × 89 × 39 εκ.
© Katharina Fritsch, VG Bild-Kunst, Bonn / ΟΣΔΕΕΤΕ, Αθήνα 2026.
Ευγενική παραχώρηση της καλλιτέχνηδας και της Matthew Marks.

The Way We Live Now

Συμμετέχοντες καλλιτέχνες: Njideka Akunyili Crosby, Lucas Arruda, Louise Bourgeois, Lisa Brice, Xinyi Cheng, Ellen Gallagher, David Hammons, David Hockney, Katharina Fritsch, Allison Katz, Florian Krewer, Victor Man, Charles Ray, Andy Robert, Jenny Saville, Mohammed Sami, Lorna Simpson, Henry Taylor

Συν-επιμέλεια Hilton Als και Ann Philbin σε στενή συνεργασία με την Skarlet Smatana, διευθύντρια της Συλλογής Γιώργου Οικονόμου.

20 Ιουνίου 2026 – Μάρτιος 2027 | Εγκαίνια: Σάββατο, 20 Ιουνίου, 12 - 8 μ.μ.

Το Σάββατο, 20 Ιουνίου από τις 11 π.μ. έως τις 12 θα πραγματοποιηθεί ξενάγηση της έκθεσης από τους επιμελητές Hilton Als, Ann Philbin και τη διευθύντρια της Συλλογής Γιώργου Οικονόμου, Skarlet Smatana. | RSVP: info@economoucollection.com

Η Συλλογή Γιώργου Οικονόμου με ιδιαίτερη χαρά παρουσιάζει την έκθεση ***The Way We Live Now***, την πρώτη ομαδική έκθεση σύγχρονης τέχνης με έργα επιλεγμένα αποκλειστικά από τη Συλλογή.

Το 1875, ο Άγγλος μυθιστοριογράφος Anthony Trollope δημοσίευσε το έργο *The Way We Live Now*, ένα αιχμηρό σχόλιο για τις μετασχηματιζόμενες δυνάμεις της εξουσίας στη βιομηχανική εποχή. Περισσότερο από εκατόν πενήντα χρόνια αργότερα, καλλιτέχνες, επιμελητές και συγγραφείς συνεχίζουν να αντλούν έμπνευση από τον πραγματικό κόσμο, εξερευνώντας πώς η οικονομία, η βιομηχανία και η επιθυμία επηρεάζουν την καλλιτεχνική συνείδηση — και πώς η συμμετοχή μας στη σύγχρονη κοινωνία διαμορφώνει, άμεσα ή έμμεσα, την εικαστική δημιουργία.

Στην ομαδική αυτή έκθεση, καλλιτέχνες όπως ο David Hockney, η Lorna Simpson, η Louise Bourgeois και ο Andy Robert μας προσκαλούν, ο καθένας μέσα από τη δική του οπτική, να παρατηρήσουμε πώς έχουν επηρεαστεί —

αν όχι διαμορφωθεί — από «τον τρόπο που ζούμε τώρα»: ως πολιτικά όντα, ως άνθρωποι που αναζητούν οικειότητα, ως παρατηρητές μέσα και απέναντι στον κόσμο που μας καθορίζει.

Στον πρώτο όροφο εξετάζουμε την **Οικειότητα**, όπου το ψυχικό βάθος και το ιμπρεσιονιστικό βλέμμα συνδυάζονται για να περιγράψουν πώς η αγάπη και η ερωτική επιθυμία μπορούν να διαμορφώσουν το καλλιτεχνικό όραμα. Πώς αποτυπώνεται η ανάγκη σύνδεσης με έναν άλλον άνθρωπο; Και πώς αυτή η ανάγκη φανερώνει στον καλλιτέχνη τις δυνατότητες της αγάπης, διευρύνοντας παράλληλα την αντίληψή του για τον κόσμο; Η πνευματώδης και τρυφερή προσέγγιση του David Hammons στη σύγχρονη αισθητική συνομιλεί με τον Victor Man, ο οποίος αποτυπώνει μια νεαρή γυναίκα που βιώνει ηδονή, σαν να βρίσκεται κοντά στον θάνατο. Σε αυτά αλλά και σε άλλα έργα, το σώμα παρουσιάζεται ως ένα ευάλωτο σύμπαν πλούσιο σε σκέψη και συναίσθημα — ξεχωριστό αλλά και αναπόσπαστο κομμάτι της ανθρωπότητας.

Στον δεύτερο όροφο, το ευάλωτο σώμα μεταβαίνει στον χώρο της **Πολιτικής**. Ο καλλιτέχνης στρέφει το βλέμμα του στην κοινωνία στο σύνολό της, αλλά και σε επιμέρους πλαίσια, όπως και στη θέση του μέσα σε αυτά. Το *Hand* (2000) της Katharina Fritsch παραπέμπει στην ιδέα — και την πραγματικότητα — της αδελφούσης: το άπλωμα ενός χεριού προς ένα άλλο, ως χειρονομία αποδοχής ή αποκλεισμού. Στο μνημειώδες *Toi et Moi* (2002) της Louise Bourgeois, η καλλιτέχνηδα στρέφει έναν καθρέφτη προς τον θεατή· πρόκειται για έναν διάλογο ανάμεσα στην αντίληψη και την ερμηνεία. Ποιοι είμαστε ως άτομα και ως μέλη της κοινωνίας; Και τι σημαίνει να καθοδηγούμαστε ή να έχουμε ελευθερία επιλογής; Στο φαντασικό πορτρέτο του εκλιπόντος αυτοκράτορα της Αιθιοπίας Haile Selassie, ο Henry Taylor δημιουργεί μια ζωγραφική για μια κινητήριο δύναμη: έναν ιστορικό ηγέτη αποφασισμένο να επιφέρει αλλαγή και να προστατεύσει τον πολιτικά ευάλωτο λαό του.

Ο Αμερικανός συγγραφέας και ακτιβιστής James Baldwin είχε παρατηρήσει ότι, όταν βρίσκεις κάποιον με τον οποίο μπορείς να γελάσεις, ανακαλύπτεις πως υπάρχουν πολλά ακόμη που μπορούν να σε κάνουν να γελάσεις. Συχνά χρησιμοποιώντας το χιούμορ ως εργαλείο, οι καλλιτέχνες στην τελευταία ενότητα της έκθεσης, την **Ύπαρξη**, εξετάζουν τον κόσμο των σωμάτων με κριτικό, αιχμηρό αλλά και λυρικό βλέμμα. Η Lisa Brice και η Jenny Saville διερευνούν την ενέργεια, όπως αυτή επηρεάζει ή γεννιέται από τη γυναικεία μορφή, ενώ ο Florian Krewer και ο Charles Ray παρουσιάζουν ζωγραφικές και γλυπτικές φιγούρες που κοιτούν βαθιά είτε τη χαρά της συνύπαρξης είτε τον σπαραγμό της απομόνωσης.

Η ενότητα Ύπαρξη ολοκληρώνεται εκεί όπου ξεκίνησε η Οικειότητα: στην επιθυμία μας να συνδεθούμε.

Την έκθεση *The Way We Live Now* επιμελούνται από κοινού ο **Hilton Als**, συγγραφέας βραβευμένος με Pulitzer, ακαδημαϊκός και αρθρογράφος στο περιοδικό *New Yorker* και η **Ann Philbin**, επίτιμη διευθύντρια του Hammer Museum και αποδέκτρια του βραβείου Getty 2025, σε στενή συνεργασία με τη **Skarlet Smatana**, διευθύντρια της Συλλογής Γιώργου Οικονόμου.

Μια έκδοση με κείμενα των Hilton Als, Lisa Brice, Heather Ive, Ben Okri και Charles Ray συνοδεύει την έκθεση.

Σημείωση προς τους συντάκτες

Ο **Hilton Als** είναι συγγραφέας, κριτικός θεάτρου, ακαδημαϊκός και αρθρογράφος στο *New Yorker*. Το 2017 τιμήθηκε με το Βραβείο Pulitzer για τη συνεισφορά του στο περιοδικό.

Πριν συνεργαστεί με το *New Yorker*, εργάστηκε ως αρθρογράφος στο *Village Voice* και ως editor at large στο περιοδικό *Vibe*. Το 1994-95 επιμελήθηκε τον κατάλογο της έκθεσης του Whitney Museum of American Art με τίτλο «Black Male: Representations of Masculinity in Contemporary American Art». Το πρώτο του βιβλίο, «The Women», εκδόθηκε το 1996. Για το βιβλίο του «White Girls» τιμήθηκε με το βραβείο Lambda Literary Award το 2014 και υπήρξε φιναλίστ των National Book Critics Circle Award.

Το 1997 έλαβε πρώτο βραβείο στις κατηγορίες Κριτικής–Ανασκόπησης και Τεχνών & Ψυχαγωγίας από το New York Association of Black Journalists. Στη συνέχεια τιμήθηκε με το Guggenheim Fellowship (2000) και με το George

Jean Nathan Award (2002–03). Το 2016 έλαβε το Trustee Award for Excellence in Literature του Lambda Literary και το 2018 το μετάλλιο Langston Hughes Medal από το City College of New York.

Παράλληλα με το συγγραφικό του έργο, έχει αναπτύξει σημαντική επιμελητική δραστηριότητα. Το 2009 συνεργάστηκε με τον καλλιτέχνη Justin Bond στην έκθεση «Cold Water» στη La MaMa Gallery. Το 2010 επιμελήθηκε την έκθεση «Self-Consciousness» στη VeneKlasen/Werner Gallery στο Βερολίνο και εξέδωσε το «Justin Bond/Jackie Curtis». Το 2015 συνεργάστηκε με την καλλιτέχνη Celia Paul στην έκθεση «Desdemona for Celia by Hilton» στη Gallery Met της Metropolitan Opera. Η έκθεση «Alice Neel, Uptown», την οποία επιμελήθηκε το 2017, επιλέχθηκε από τρεις κριτικούς του Artforum ως μία από τις δέκα καλύτερες της χρονιάς. Το 2022 εξέδωσε το «My Pinup» και το 2024 επιμελήθηκε τη συλλογή «God Made My Face: A Collective Portrait of James Baldwin».

Είναι καθηγητής στο University of California Berkeley, αναπληρωτής καθηγητής στο Columbia University και έχει διδάξει στα Πανεπιστήμια Yale, Wesleyan University, και Smith College.

Η **Ann Philbin** είναι επίτιμη διευθύντρια του Hammer Museum UCLA στο Λος Άντζελες, θέση που κατείχε από το 1999 έως το 2026. Για παραπάνω από δύο δεκαετίες, μετέτρεψε το μουσείο σε έναν από τους κορυφαίους φορείς σύγχρονης τέχνης στις Ηνωμένες Πολιτείες, αναγνωρισμένο για τον φιλόδοξο και εστιασμένο στους καλλιτέχνες προγραμματισμό και τη δέσμευσή του στην παρουσίαση καινοτόμων έργων με κοινωνική διάσταση. Υπό την ηγεσία της, το μουσείο απέκτησε διεθνή φήμη για τις εκθέσεις, τα δημόσια προγράμματα και την υποστήριξη αναδυόμενων και λιγότερο γνωστών καλλιτεχνών, κυρίως μέσω της δημιουργίας της διετούς έκθεσης Made in L.A., μιας πλατφόρμας ορόσημο για καλλιτέχνες της ευρύτερης περιοχής του Λος Άντζελες.

Πριν αναλάβει το Hammer, η Philbin διετέλεσε διευθύντρια και επικεφαλής επιμελήτρια του *Drawing Center* στη Νέα Υόρκη (1990-99), συμβάλλοντας στη διαμόρφωση του ιδρύματος ως σημαντικού κόμβου για ανερχόμενους διεθνείς καλλιτέχνες.

Η συμβολή της Philbin έχει αναγνωριστεί ευρέως: το 2018, ανακηρύχθηκε Officier του Ordre des Arts et des Lettres από το Γαλλικό Προξενείο του Λος Άντζελες για την υποστήριξή της προς τους Γάλλους καλλιτέχνες· το 2020, εκλέχθηκε μέλος της Αμερικανικής Ακαδημίας Τεχνών και Επιστημών και το 2025 έλαβε το Βραβείο Getty, ως αναγνώριση της συμβολής της στην προώθηση των τεχνών στο ευρύ κοινό.

Η έκθεση είναι ανοιχτή στο κοινό από τις 20 Ιουνίου 2026 έως τον Μάρτιο 2027 στη Συλλογή Γιώργου Οικονόμου, Λεωφόρος Κηφισίας 80, Μαρούσι 15125, Αθήνα.

Ώρες Λειτουργίας: Δευτέρα έως Παρασκευή 10 π.μ. έως 6 μ.μ., Τετάρτη έως τις 8 μ.μ.

Για περισσότερες πληροφορίες και εικόνες, παρακαλώ επικοινωνήστε με την Κατερίνα Τσακίρη στο +30 210 8090560 ή katerina@artesia.gr.